

[Krag.]

i hvilket Sagkundskaben til alle Sider havde været repræsenteret, og efter at man i dette Udvalg havde undersøgt en Række forskellige Refusionsmetoder. Man maatte derfor prøve den Ordning, som fra den Kommissions Side var bragt i Forslag. Men nu har denne Prøve staaet paa saa længe, at Erfaringerne lærer os, at paa dette Omraade maa der snarest tilvejebringes Forandringer.

Derfor beklager jeg, at den højtærede Justitsminister, den tidligere Socialminister, ikke pr. 1. Oktober, saaledes som han havde lovet det, havde tilvejebragt et Resultat af det Udvalgsarbejde, der skulde danne Grundlaget for Revisionen af de Bestemmelser i Socialloven, som har vist sig uheldige, ja, ligefrem skadelige. Disse Bestemmelser maa paa Grundlag af de Erfaringer, som nu er indvundet, underkastes en fornyet og nøje Prøvelse, herunder ikke mindst Refusionsordningen, og herunder endvidere ganske særlig Arbejdsløshedsgifternes Fordeling mellem Stat og Kommune, for der er et Punkt, som afgørende trænger til Lovændring, og et, hvor jeg ogsaa haaber, man kan naa frem til en saadan gennem Forhandling.

Jeg ønsker at sige, at gamle, Invalider, syge og arbejdsløse skal have nødtørftig Hjælp, vi vender os derfor heller ikke imod Satserne, men vi vender os mod Misbrugene og mod den Mentalitet i Befolkningen, som disse Misbrug er Udtryk for, og som er Resultat af den Udformning, som har fundet Sted i talrige af Landets Kommuner.

Nu ved jeg ikke, om man tør se noget synderligt i Løfter om en mere aktiv administrativ Statsindgriben over for en lokal Administration af Sociallovgivningen og med Hensyn til Rettelse af, hvad der er vrangt rundt om, om man tør se et Løfte i dette, at Fagforbundene ud af det Ministerkaos, som fulgte paa Valget, har kapret de to i understøttelses- og beskæftigelsesmæssig Henseende betydningsfuldeste Ministerier, Socialministeriet og Handelsministeriet. Jeg forstaaer saa inderlig godt, at den højtærede Justitsminister har kunnet føle sig træt af hele det Arbejde, som han har maattet udføre med Hensyn til Socialreformens Indarbejdelse i Administrationen og i Befolkningen, vel ogsaa træt af den Kamp, han paa dette Omraade har maattet føre med sine egne, men ikke desto mindre forekommer det mig, at den højtærede Justitsminister burde være blevet paa sin Post og have ført hele det Værk igennem ogsaa i administrativ

Henseende til de forsvarlige Former, som jeg slet ikke er i Tvivl om er den højtærede Justitsministers Endemaal ved Behandlingen af det sociale Spørgsmaal.

Vi hilser fra Venstres Side med Tilfredshed, at Landbokommissionen endelig er hensovet, det var jo en Institution, som var endt med at være en ren og skær Forhalingsanstalt, som var indrettet til Overvintring og Oversomring af de i økonomisk Henseende livsvigtige Landbrugsproblemer. Vi hilser med Tilfredshed, at denne Institution er forsvundet, fordi nu stilles Regningen endelig over for sit Ansvar i disse Spørgsmaal, som den saa behændigt har undslaaet sig for i afgørende Situationer, og som den har benyttet Landbokommissionen til at være Bærer af, sidst nu i Sommer over for Bondetoget og over for Erhvervsudvalgets Krav.

I Aabningstalen den 1. Oktober siger den højtærede Statsminister nogle Ord om disse Spørgsmaal, nogle Ord, hvoraf man ikke bliver klogere, end man var i Forvejen. Der henvises med Hensyn til Ejendomsbeskatningen, som Statsministeren, Gud ved for hvilken Gang erkender — og jeg citerer gerne hans Ord —

„giver Rum for en urimelig Ulighed i Behandlingen af Ejendomsbesiddere og andre kommunale Skatteydere“,

til, at der i Landbokommissionen er „fremSAT en Plan for en fælles kommunal Udligningsordning“,

en Ordning, som den højtærede Statsminister paastaar vil nedbringe alle — jeg understreger *alle* — de kommunale Budgetter og medføre en meget betydelig Lettelse i Landbrugets Skattebyrder overalt, hvor disse er særlig tyngende.

Se, det er jo en lys Udsigt: *alle* kommunale Skattebudgetter skal nedbringes og en betydelig Lettelse skabes i Landbrugets Skattebyrder. Ja, saadan taler Ministeren nu, men mon han egentlig ret har overvejet det, han her taler om? Jeg er tilbøjelig til at tvivle, for hvis man foretager en Undersøgelse af de løst skitserede Planer, som fremkom i Landbokommissionen umiddelbart før den 1. Oktober, og som hverken var ledsaget af Kommentarer eller af Beregninger, saa kommer man til et Resultat, som paa ingen Maade er stemmende med den højtærede Statsministers Optimisme. Den højtærede Statsminister har sikkert ikke foretaget nogen selvstændig Undersøgelse af disse Spørgsmaal, og den højtærede Indenrigsminister har næppe heller haft det Medarbejderskab ved Udformningen af disse